WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

16 MEI 1957
Nr 345
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

Walt Disney

ONZE RUIL Hoek

◎ **VAN HULSEL Charles,** verblijvende te **Westmalle in het sanatorium « Lizzie Marsily »,** wil 2 prentjes van « De Prairie verdwijnt » ruilen tegen 1 prentje van C. d'O. (nieuwe serie). De liefhebbers kunnen hem schrijven in het Sana, **Paviljoen III n° 131.**
◎ 150 verchillende postzegels, zou **Danny PARMENTIER** graag in ruil ontvangen voor 22 L.-chromo's, 9 Fa.-punten en 38 H.-punten. Danny wacht met ongeduld op brieven van ruil-vriendjes. Zijn volledig adres luidt : **Bruggestraat 434, te Menen.**
◎ Mickey herinnert jullie eraan, dat alle oproepjes voor het ruilhoekje in het blaadje opgenomen worden. Jullie moeten echter minstens zes weken geduld hebben, alvorens jullie aanvragen te kunnen lezen. Akkoord ?

* * *

MICKEY'S CLUB

Alle lezers en lezeressen van « Mickey Magazine » kunnen, hoe jong of hoe oud ze ook zijn, lid worden van Mickey's Club. Lidmaatschap van de Club is geheel kosteloos. Geen cent te betalen. Alleen maar naam, voornaam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart vermelden en deze richten aan : Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel.

Na een paar dagen ontvangt men de lidmaatschapskaart met alle nodige inlichtingen.

* * *

Korrespondenten

Jongens en meisjes uit binnen- en buitenland zijn welkom in ons korrespondentiehoekje. Zoeken jullie een vriendje en vriendinnetje om Frans, Engels, Duits of welke taal ook mee te oefenen, schrijf aan Mickey-korrespondentiehoekje, Hopstraat 47, te Brussel.

Frans-sprekende meisjes van 13 à 14 jaar, wonende in België, Zwitserland of Frankrijk, **Gerie van den Bogaardt,** uit **Zwolle (Nederland),** wacht met ongeduld op een briefje. Wie schrijft haar eens ? Haar adres luidt : **Wipstrikkelallee 106.**

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste jongens en meisjes !

Er zijn mensen, die de vreselijk vervelende gewoonte hebben je allerlei zaken, die je absoluut niet wil weten, tot in de kleinste details uit te leggen. Wanneer je met hen voorbij een schoenwinkel gaat, dan beginnen ze de ganse geschiedenis van de schoen te vertellen; als je hun vraagt hoe laat het is, dan maken ze van de gelegenheid gebruik om je een korte geschiedenis van het uurwerk te schetsen. Dingo is van een geheel ander genre. Op zekere dag vroeg een heer hem hoe laat het was; met de generositeit van een oosterse prins gaf hij die heer zijn uurwerk cadeau. « Je begrijpt, zei Dingo me, dat bespaart hem de moeite telkens het uur te moeten vragen ! »

Goed ! Maar nu was Dingo verplicht een nieuw uurwerk te kopen. Het gemakkelijkste zou geweest zijn een winkel binnen te stappen, een polshorloge te kiezen en de nodige centjes neer te tellen. Maar vriend Dingo ging anders te werk.

Jullie weten allemaal wat een koop op afbetaling is, nietwaar ? Daarmee wil men zeggen dat men gedurende verschillende maanden met kleine stortingen het bedrag afbetaalt. Natuurlijk is de som van de verschillende stortingen steeds groter dan het originele bedrag. Ook de handelaar moet een profijtje maken, nietwaar ? In een krant vond Dingo het adres van een firma die uurwerken verkocht op afbetaling, naar keuze van de kliënt in twaalf, achttien of vierentwintig maanden.

— Dit is juist wat ik nodig heb ! dacht hij.

Enkele uurtjes later kwam hij me zijn gloednieuwe polshorloge laten bewonderen.

— Hoeveel kost ze ? vroeg ik.

— Komptant zou het zeshonderd frank geweest zijn, maar ik ben erin geslaagd ze te krijgen aan honderdtwintig stortingen van elk vijftien frank.

— Honderdtwintig maanden ! riep ik uit. Dat maakt tien jaar en... dan heb je juist driemaal de prijs van dat uurwerk betaald. Mijn beste Dingo, je liet je lelijk beetnemen !

— Helemaal niet, zei Dingo glimlachend. Ik stond erop gedurende tien jaar te betalen, omdat ik zeker wou zijn, dat men mij een uurwerk zou verkopen dat tien jaar blijft lopen. Zo niet... dan hou ik eenvoudig op met betalen. Die klokkenman is helemaal in mijn macht !

Mickey

MICKEY'S BRIEVENBUS

Vandaag begroet ik eerst en vooral een oude bekende in de brievenbus en wel Erna AERTS uit Geel. Dat was nu eens lang geleden dat ik van jou nog iets gehoord had, meisje. Spijtig, dat je eksamen niet zo schitterend verlopen is als gewoonlijk, maar laat dit je niet ontmoedigen; integendeel, werk met nog meer vlijt en volharding en je komt er. Wat de meester betreft, ik zou niet weten waarom je hem de waarheid niet mocht zeggen. Als hij je die vraag gesteld heeft, was het toch om je gedacht te weten, niet ? Als je hem op een beleefde wijze geantwoord hebt, is voor jou alles in orde. Hartelijkste groeten voor jou en je zusje en beste Paaswensen, zij het dan met een beetje vertraging.

LEPEE Viviane uit Merksem (Antwerpen) stelt mij daar voor een moeilijk probleem. Ik heb je idee aan de grote Mickey-raad voorgelegd, maar het kan nog een heel tijdje duren, alvorens iedereen akkoord gaat. Intussen kun je misschien best de spelletjes overtekenen, zo moeilijk is dat toch niet ! Je zet je tekeningetjes in frisse kleuren en je hebt nog de voldoening ze zelf gemaakt te hebben. Zegt je dat niets, Viviane ? Tot schrijfs !

Zo groot was de dwaasheid nu toch niet, JANSSENS Monique (St-Niklaas), iedereen kan eens verstrooid zijn, vind je niet ? Intussen is alles waarschijnlijk weer dik in orde en heb jij het verlangde insigne ontvangen. Heb jij veel vriendinnetjes die zich vóór Mickey interesseren ? Misschien kon je samen met hen een plaatselijk clubje stichten in Sint-Niklaas. Wat denk je ervan, Monique ? Ik wacht op antwoord.

* * *

Plaatselijke Clubs

Jongens en meisjes, leden van Mickey's Club, die in hun stad of gemeente een plaatselijke afdeling van onze Club zouden willen oprichten, kunnen bij het Centraal Bestuur van Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel, de leiderskaart aanvragen, onder voorwaarde, dat zij minstens tien jaar oud zijn.

De leiderskaart wordt kosteloos aan de oprichter van een afdeling verstrekt.

Vignetten sparen

Wie spaart, vergaart... En wie de vignetten van « Mickey's Club » vergaart, ondervindt dat sparen een deugd is, die beloond wordt.

Inderdaad, de leden van « Mickey's Club » kunnen om de zes maanden een beloning ontvangen : zij plakken de genummerde vignetten van pagina 20 (hoekje onderaan) week voor week op hun luik. Een luik met 26 vignetten (van 1 tot 26) geeft recht op een prachtige gravure.

Om het jaar wordt de leden bij diploma een titel toegekend : **Schildknaap, Ridder** en **Commandeur** in de Mickey-orde.

DRIE TROUWE MICKEY-LEZERTJES

Dit zijn Leo JANSSENS (Brasschaat), Julienne JOOS (Zaventem) en Robert JOORIS (Kwatrecht).

DE GROTE STOOMBOOTRACE

KORTE INHOUD

Sportman Hog en Jeremias MacDuck hernemen de wedren die hun voorzaten onderbroken hebben. De koers moet hernomen worden vanop de plaats waar de twee schepen gezonken zijn. De konkurrenten moeten dus de boten lichten. Joost, Loekie en Viktor hebben een middeltje gevonden in hun Juniorhelpershandboekje, maar het zal geld moeten kosten...

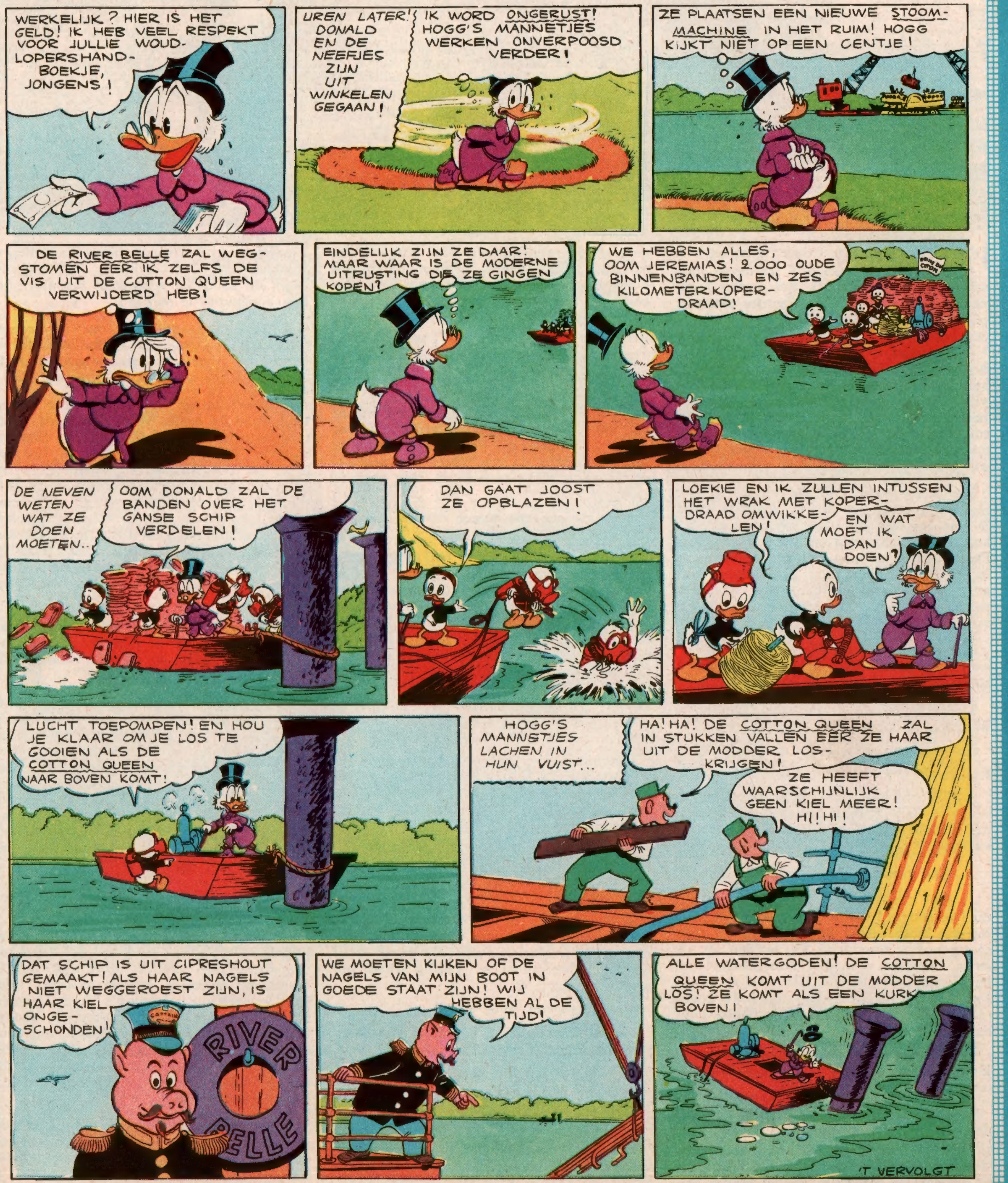

VOLGENDE DONDERDAG : **WATER OP HET VUUR !**

De oudste bewoner van de nieuwe wereld

vertelt ons zijn geschiedenis

Ik had er reeds met enkele vrienden over gesproken. Ze waren heel sceptisch, sommige verschrikt zelfs ! « Een buffel interviewen ?! Maar dat is je reinste waanzin, beste vriend ! » Nu moet je weten dat ik een koppig persoontje ben; hoe meer men 't mij afraadde, des te entousiaster werd ik over mijn voornemen. En zo gebeurde het, dat ik op zekere dag mij aan de voet van het Rotsgebergte bevond, waar een Indiaanse trapper, die de verrassende naam van Blaffende Goudvis droeg, mij bevestigde dat in die buurt ganse bosjes buffels woonden.

De eerste buffel, die ik ontmoette, was niet erg geneigd om mij te woord te staan. Ik kan nu wel erg hard lopen, maar toch kon ik nauwelijks aan die kerel ontsnappen. De tweede was nog minder spraakzaam. Ik begreep weldra hoe het kwam : met mijn regenscherm en benagelde schoenen, zag ik eruit als een ambulante inspekteur van de belastingen.

Toen ik mij van die spullen ontdaan had, vond ik eindelijk het dierexemplaar dat ik zocht : de spraakzame buffel !

Hieronder nu volgt een haast woordelijke weergave van het interview :

— Dus, U bent een buffel, meneer ? begon ik op intelligente wijze.

— U bent zelf een buffel, meneer ! Ik ben een BIZON ! Reeds jaren noemt men mij buffel... toch kan ik aan die naam niet wennen !

— Hoe gaat het leven, meneer Bizon ?

— Ba !... zo en zo ! De tijden zijn wel erg veranderd ! Mijn grootvader vertelde mij dat hier vroeger vier miljoen van mijn soortgenoten woonden. Ze leefden in de streek die zich van het Rotsgebergte tot de Mississippi uitstrekte. En vóór de eerste Indianen opdoken zouden er zelfs zestig miljoen bizons de prairie afgegraasd hebben !

— Maar waar zijn al die dieren naartoe ? Heu... ik wil zeggen uw voorouders, natuurlijk !

— Dat is een minder vrolijke geschiedenis, meneer ! Mijn opa zei : « Lang voor Christoffel Columbus zijn ei uitvond en Amerika ontdekte, waren de buffels heer en meester in dit land. Buiten enkele uitgehongerde wolven, een stel bergleeuwen en wat lompe beren, hadden de bizons geen noemenswaardige tegenstanders. En zelfs de knapen, die ik opnoem, durfden het niet aan de bizons aan te vallen, zolang deze in kudde leefden.

— Een echt seigneursleventje, wat ? waagde ik fijntjes.

— Niet zo vlug, beste vriend ! Er was de winter : een onverbiddelijke tegenstander. Elke winterperiode was voor de bizons een echte marteling. Sneeuwstormen, blizzards, die door merg en been dringen ondanks onze dikke pels... en niet veel te eten.

— Maar eens de zomer gekomen... ging ik voort.

— Ja, in zomertijd was het aangenamer. Buiten de onweren, hadden ze niet veel te vrezen. Maar die onweren, meneer, wat een katastrofe. Het gebeurde te dikwijls dat de bliksem in het droge prairiegras insloeg en de onmetelijke graspleinen in knetterende vuurpoelen veranderde. Dan ontstond bij de bizons een wilde paniek. De wind joeg de vlammen soms zo snel op, dat zelfs de vlugste buffels het moesten afleggen. De vlammen haalde hen in en ze werden levend geroosterd !

De buffelstem klonk nu befloersd : ik veronderstel dat een buffel het niet prettig vindt geroosterd te worden. Ik waagde dan ook een grapje om de trieste wending van dit gesprek weer goed te maken.

— Vermits toen de telefoon nog niet uitgevonden was, konden uw voorouders moeilijk de brandweer opbellen, nietwaar ? Ha ! Ha !

— Lach niet ! Er bestond een brandbeschermingsdienst ! Soms werd de vuurpoel door een regenbui gedoofd. De grond werd dan flink doordrenkt en spoedig schoot het gras weer hoog op !

— Einde goed, alles goed !

— Ja ! Tot op de dag dat die vederkoppen hun intrede deden !

— Wat bedoeld U ? Arenden... of gieren misschien ?

— Neen ! Indianen ! Ze noemden mijn voorouders « Tah-Tank-Kak ». Maar ze lieten het niet bij deze woorden en verbruikten grote hoeveelheden bizons. Mijn arme voorouders dienden niet alleen tot voedsel, maar deden ook dienst als kledingsstukken, tenten, mocassins en zelfs wapens. Want de Indianen gebruikten bizonleer om hun boogpezen te maken !

— Wat een vandalen ! zei ik verontwaardigd. Ik legde er echter niet teveel nadruk op, want in mijn rugzak had ik enkele doosjes corned-beef opgeborgen.

— Goed gezegd : het waren echte vandalen ! ging de buffel voort. Maar de grote moeilijkheden begonnen toen de Blanken met hun huifwagens aankwamen. En nog meer toen « het ijzeren paard » — zo noemden wij de eerste treinen — ze met duizende aanvoerde. Om al die uitgehongende Blanken te voeden waren er tienduizende buffels nodig. Wisten die kerels dan niet dat gras, doodgewoon gras het volledigste voedsel is ? Wij, bizons, eten alleen maar gras... en kijk eens hoe sterk wij zijn !

— Dat is waar ! zei ik zonder veel overtuiging. Dat moest ik juist horen... ik die een grimas maak als ik een blaadje sla moet eten !

— Ze hadden repetitiegeweren en richten onder mijn voorzaten een waar bloedbad aan. Zo erg werd het dat de prairie haast leeg was... of toch bijna ! Het « ijzeren paard » verpestte niet alleen de prairielucht, maar men huurde professionele jagers, die als opdracht kregen zoveel mogelijk buffels te doden. Een ervan is die beruchte William Cody, die men ook wel eens Buffalo Bill noemt. Zoals U ziet is onze geschiedenis niet erg prettig !

— Arme dieren ! zuchtte ik. En nu... gaat het beter ?

— Toen er nog maar een honderdtal buffels overbleven, merkten de Amerikanen dat er iets niet in orde was. Enkele tientallen miljoenen buffels minder... dat wordt opvallend, nietwaar ? Toen stemden ze een wet om ons te beschermen. Sindsdien leven we in speciale parken, die voor ons gereserveerd werden. Hier zijn we veilig en als een jager ons komt storen, dan mogen we hem ongestraft op de horens nemen ! Hahahahahahaha !

Met deze prettige en geruststellende woorden namen we afscheid van de vriendelijke bizon, die haast iedereen koppig buffel blijft noemen.

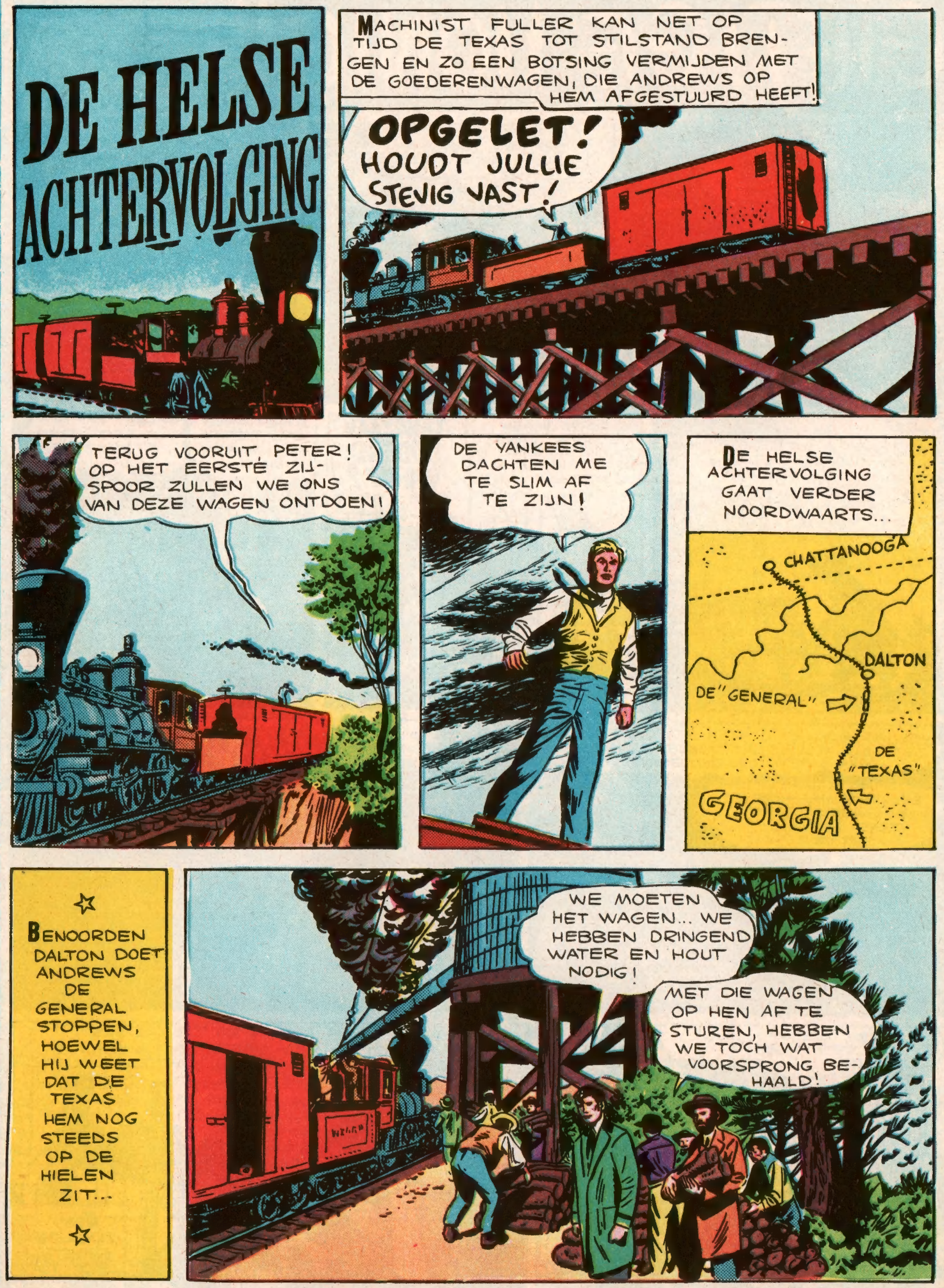

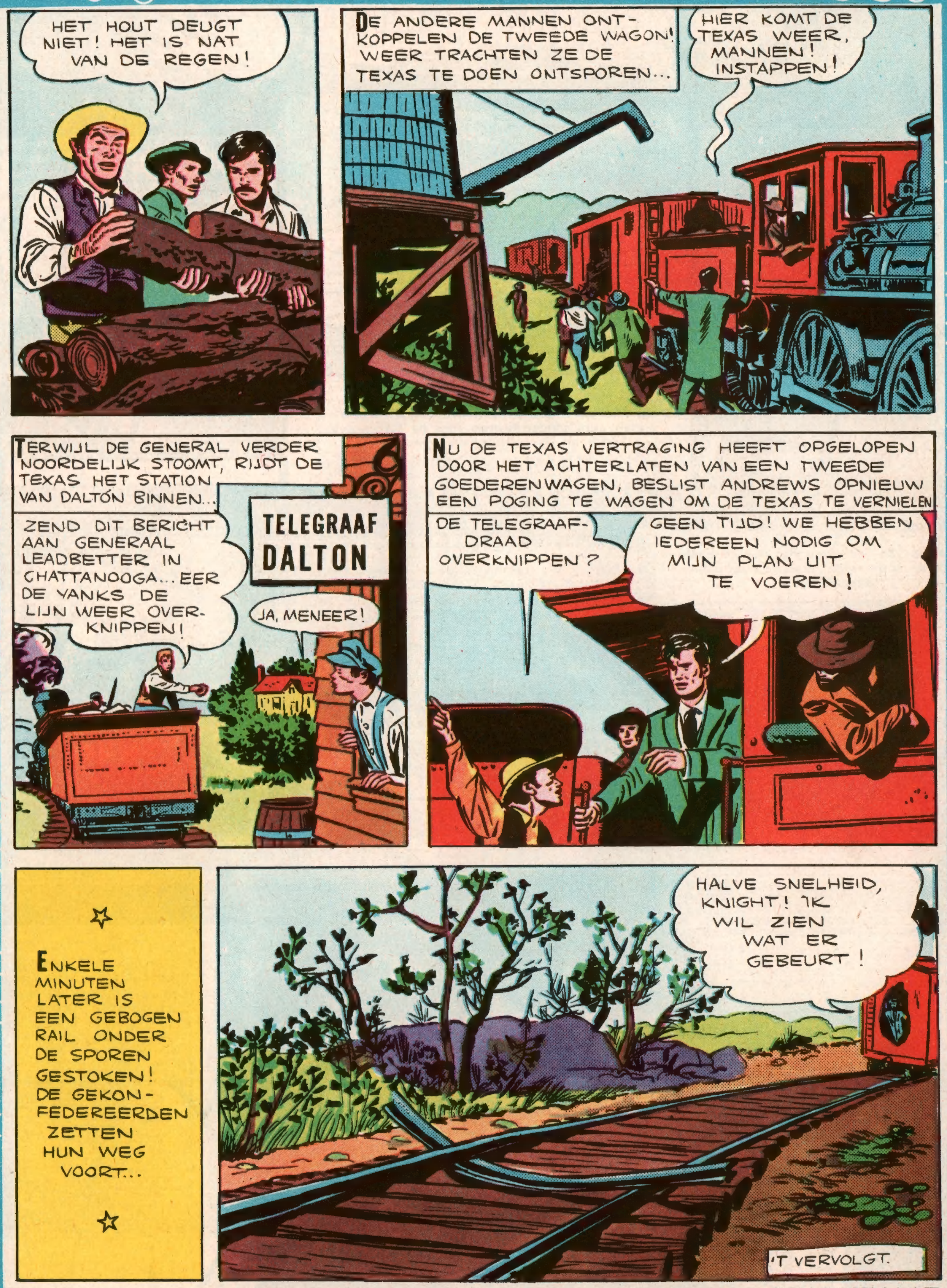

VOLGENDE DONDERDAG: DE GENERAL SCHAAKMAAT

DE MENS IN DE RUIMTE

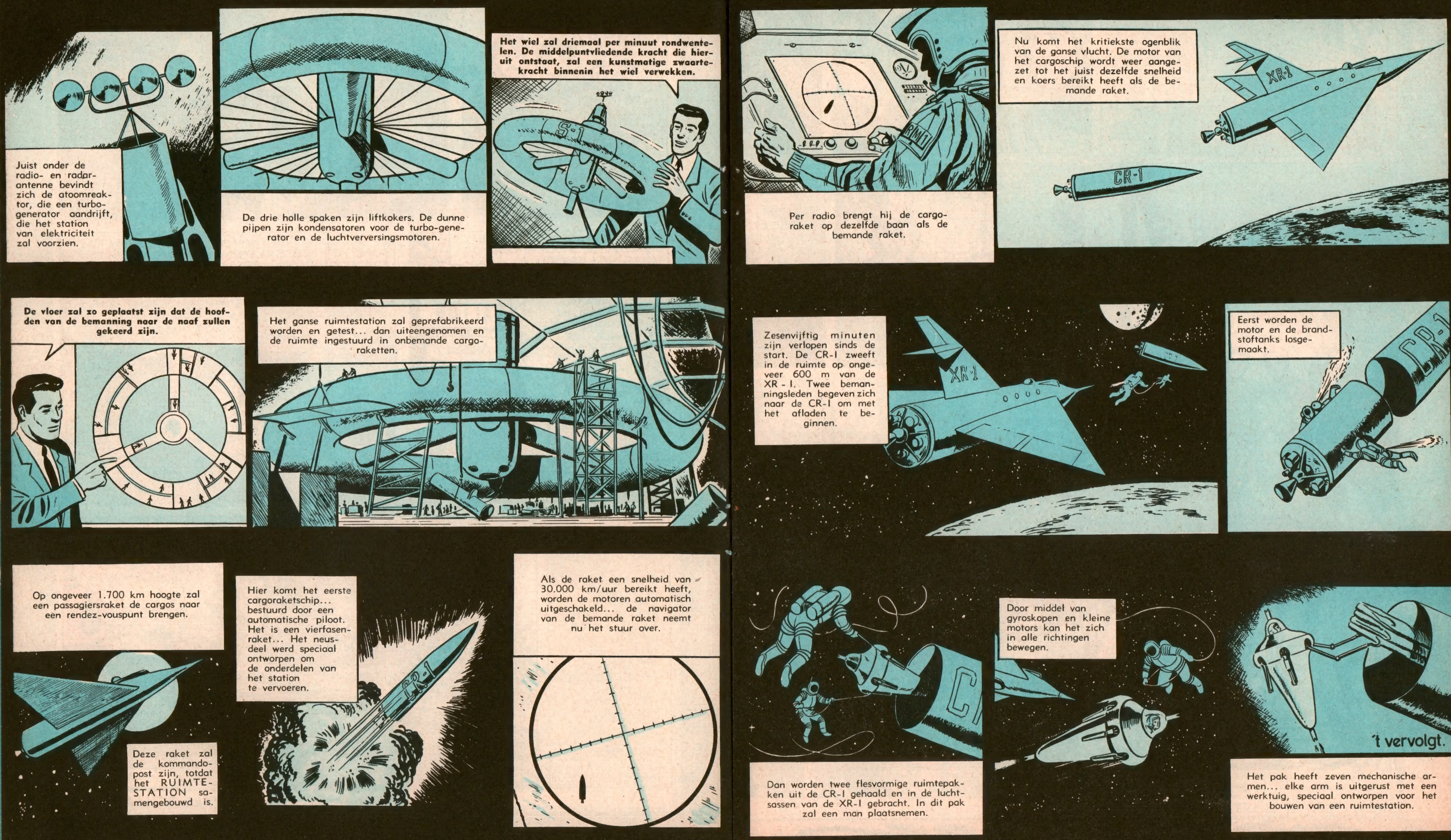

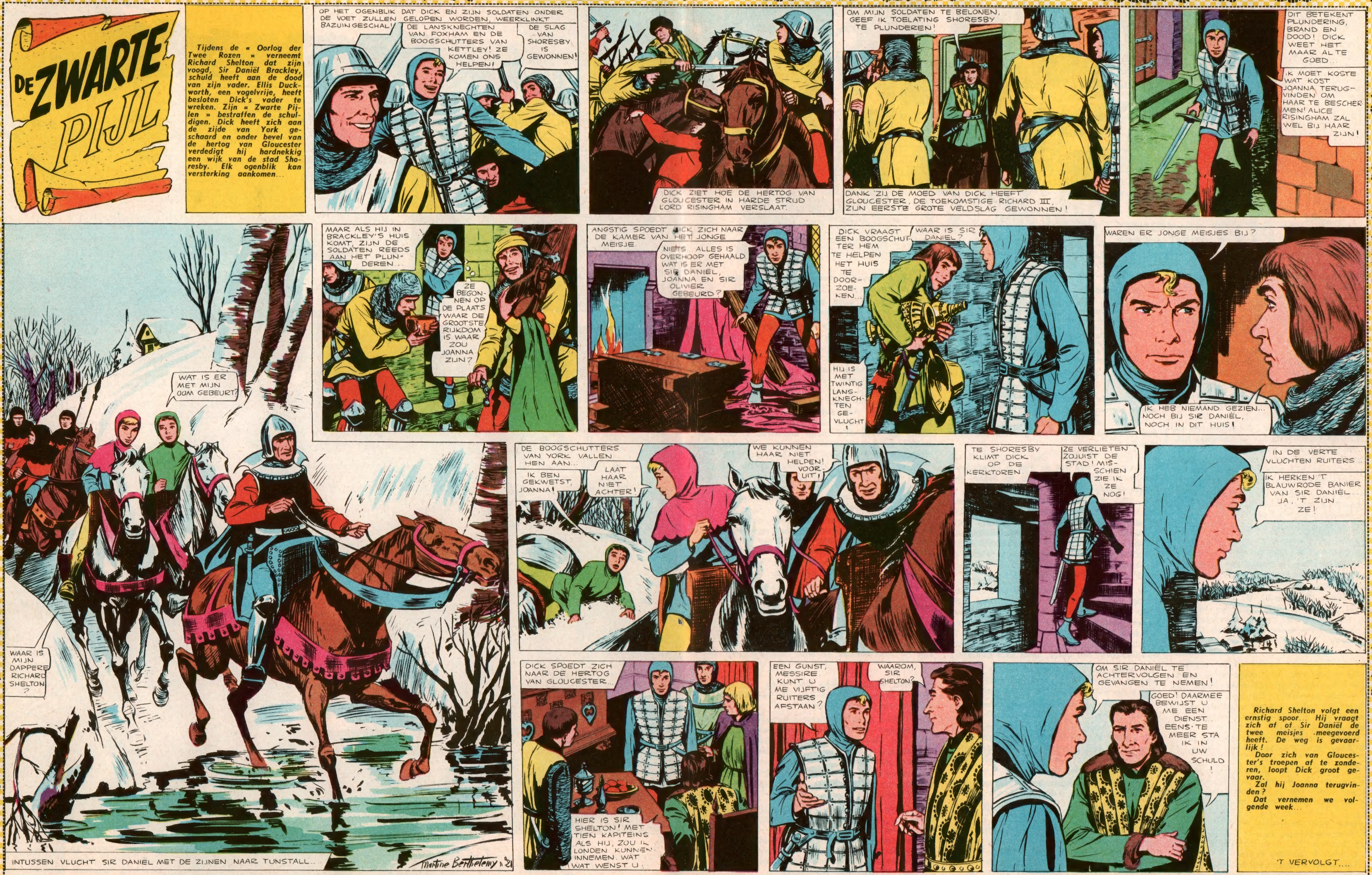

VOLGENDE DONDERDAG : **STRIJD IN HET WOUD**

De Sherif van Exeter

door LIONEL SAINT-PIERRE

IN dit huis had John Caxton het grootste gedeelte van zijn jeugd doorgebracht. Om over een dergelijke woning te beschikken, moest Oom Owby wel een rijk man zijn. De jonge man had zich echter nooit over het fortuin van zijn voogd bekommerd. De mensen van Exeter hadden veel eerbied voor de oude man. Zijn eerlijkheid was algemeen bekend en de armen wisten dat ze altijd op zijn hulp mochten rekenen. Zoals iedereen, die iet of wat bevoordeligd is, werd Owby door enkele jaloerse mensen benijd, maar hij gaf er geen acht op. Hij was met zijn geweten in orde.

John opende de poort en zijn paard aan de teugel voortleidend, ging hij de afsluiting binnen, die het domein van Owby omringde. Hereward volgde hem op de voet en keek benieuwd naar het huis, dat John hem al vele malen beschreven had.

Juist op dit ogenblik ging de met ijzeren banden versterkte voordeur open en een flinke grijsaard trad buiten.

— Oom Harald! riep John.

— John, mijn zoon! riep op zijn beurt Owby, wiens gelaat van vreugde straalde.

— U herkent zonder twijfel Sir Hereward, aan wie u eertijds vroeg mij het soldatenberoep te leren, nietwaar?

— Welkom, Hereward! U weet dat dit huis het uwe is. Ik heb vernomen van de sherif, dat de Noormannen te Pevensey geland zijn. Vermits u nu hier bent en u deel uitmaakt van het koninklijk leger, veronderstel ik dat de indringer in zee gedreven is...

John en Hereward keken elkaar onzeker aan. De jonge man wist maar al te goed welk een bewondering Oom Owby voor koning Harald koesterde. Hij had Hereward gebeden het nieuws van de verschrikkelijke nederlaag van Hasting niet te brutaal aan de oude man te melden.

— Willem van Normandië is machtig, oom, zei de jonge man. We vochten met één tegen vier...

— Dan is de koning vast tot Londen teruggetrokken, zei Owby. Daar kan hij gemakkelijk het hoofd bieden en met een welgekozen uitval de Noormannen in de pan hakken.

— Neen, oom, de koning wou het beslist ter plaatse uitvechten...

Plots begreep de ouderling waarom de twee mannen zo somber keken.

— Hebben de Normandiërs de overwinning behaald? fluisterde hij.

— Ja... ze hebben de zege duur betaald, maar behaald hebben ze hem, gromde Hereward.

> **WAT VOORAF GAAT...**
>
> Koning Harald werd te Hastings door Willem van Normandië verslagen en liet het leven in de strijd. De Normandiërs trekken nu het verslagen Engeland binnen om het volledig te onderwerpen. Twee ontsnapten uit de slag, John Caxton en Sir Hereward, zijn naar het huis van John's voogd, Harald Owby, teruggekeerd.

— En... de koning? vroeg Owby met bevende stem.

— Eerst werd hem een oog uitgeschoten, dan werd hij uit het zadel gelicht... Hij stierf moedig!

— Dat is vreselijk! riep de grijsaard uit. O, Engeland, wat zal er van u geworden? Nu Harald dood is, wie zal de fakkel der Angelsaksische vrijheid overnemen?

— Elke Angelsaks deed zijn plicht... tot aan het einde van zijn krachten. O, messire, u had die strijd moeten zien. Twintig maal bestormden de Noormannen onze palissades... twintig maal werden ze teruggedreven met verschrikkelijke verliezen. Maar er waren er te veel... vooral te veel ruiters, die dan nog beter gewapend waren dan de onze.

— We hebben de Noren na een vreselijk harde strijd overwonnen, sprak nu John. Sommige heren hadden het leger reeds met hun troepen verlaten om naar hun domeinen terug te keren. De overwinning van Willem is te wijten aan een samenloop van gunstige omstandigheden. Het geluk heeft hem gediend!

— Maar het laatste woord is niet gezegd, gromde Hereward. Weldra zal Willem opnieuw de saksische hoorn horen toeten!

— Mocht u de waarheid zeggen, messire, zuchtte Owby.

Eventjes later droogden de reizigers voor een vrolijk knappend vuur hun doorweekte kleren. Een verlokkelijke geur van gebraden vlees walmde uit de keuken, waar Betty Rotham druk in de weer was.

Toen John de woning van zijn voogd binnentrad, vroeg hij:

— Doet Betty nog steeds uw huishouden, oom?

— Natuurlijk! Maar wat een zelfzuchtige oude man ben ik toch! Dat meisje brandt van verlangen om je terug te zien. Telkens ik je naam uitspreek, bloost ze tot achter de oren.

Owby riep en het jonge meisje kwam uit de keuken. Vooraleer ze een woord kon zeggen, werd ze stevig vastgegrepen en klinkend op beide wangen gezoend. John fluisterde haar in het oor:

— Nu ga ik nooit meer weg, Betty! En weldra zullen we trouwen!

Het meisje vluchtte wenend terug de keuken in; vreugdetranen rolden over haar gelaat.

Betty was de zuster van Edward Rotham, John's beste vriend. Toen ze twaalf jaar was, stierven haar vader en moeder. Haar broer, die een jaartje ouder was, vond werk bij Hugh White, de smid. De jonge kerel was werkzaam en vriendelijk; Hugh was een brave man en vatte vlug een diepe vriendschap op voor zijn jonge smidsknaap. De smidse deed goede zaken en toen Edward meerderjarig werd, nam Hugh hem als volle vennoot in zijn zaak op. Betty werkte bij Owby en de toekomst van beide jonge mensen scheen verzekerd. En nu zou Betty's hartewens in vervulling gaan: zij zou weldra John's vrouw worden.

Het werd bij Owby haast een gezellige avond. Edward, door zijn zuster verwittigd, was toegesneld om zijn jeugdvriend te begroeten. Alles ware volmaakt geweest, had niet over het land de schaduw van een Normandische bezetting gezweefd.

Toen Hereward 's ochtend de gastvrije woning verliet, keerde hij zich een laatste maal om, groette zijn gastheer en bromde:

— Tussen ons beide nu, Willem!

Hij gaf zijn paard de sporen en sloeg de weg naar Londen in, waar op hetzelfde ogenblik de Noormannen de stad binnentrokken.

* * *

Harald Withby zuchtte diep, boog over de tafel heen en keek de man die tegenover hem zat recht in de ogen:

— U kunt naar uw meester terugkeren en hem zeggen dat de sherif van Exeter hem trouw zal dienen. Maar vergeet vooral niet te zeggen, dat u mij, in zijn naam, de eigendommen van Owby beloofd hebt.

De andere man, die men aan zijn kleding onmiddellijk als een Normandisch ridder herkende, barstte in een lach uit:

— Owby is een *verrader!* Zijn neef streed onder het bevel van koning Harald. Koning Willem zal met veel genoegen zijn bezittingen schenken aan een van zijn getrouwen. Het wordt trouwens tijd dat de Angelsaksen zich herinneren dat de wettelijke koning van dit land Willem van Normandië is. Harald besteeg de troon nadat hij zijn gegeven woord gebroken had.

('t Vervolgt)

Je reinste waanzin?

NEEN! Wiskundig bewezen!

VAN al de wetenschappen is de wiskunde misschien wel de spannendste. De wiskunde komt soms tot plezierige, eigenaardige of leerrijke uitslagen, al naargelang het geval. Hieronder volgen enkele anekdoten, die dit feit meer kleur geven. Moest je ooit aan de juistheid van deze verhaaltjes twijfelen, doe dan gerust de berekeningen eens over. Dan zul je wel overtuigd zijn!

De pyramide van Brahma

DE mensen zijn geen goden! Onder hun hersenpan hebben ze vele ideeën! Zo rijk aan ideeën zijn ze, dat iedere dag een boel nieuwe dingen uitgevonden worden. De meeste van die uitvindingen dienen ertoe ons het leven wat ingewikkelder te maken. Voor mensen die van ingewikkelde zaken houden, dringt een klein reisje naar Benares zich op.

Want daar, in de grote tempel staat een pyramide, die door Brahma zelf gemaakt werd. En eeuwenlang reeds houden de monniken van die tempel zich bezig met het afbreken van die pyramide. Eén detail is zeer belangrijk: is eenmaal de pyramide afgebroken, dan zal volgens het Brahmaanse geloof het einde van de wereld daar zijn. En daar deze pyramide bestaat uit 64 schijven die aan een diamanten punt geregen zijn, ziet het eruit alsof het einde van de wereld nakend is.

Hier zijn we lekker mis: we zegden reeds dat de monniken al eeuwen druk werken om deze pyramide uiteen te nemen... en ze zijn nog lang niet klaar. Want Brahma heeft hun een speciale manier opgelegd om dit te doen. De schijven worden groter en groter te beginnen met de bovenste. Om de pyramide uiteen te nemen, eiste Brahma dat men slecht één schijf per keer nam. De weggenomen schijf moet op een der twee diamanten punten geregen worden, die daartoe voorzien werden, maar... slechts op een staaf die nog leeg is ofwel bovenop een *grotere* schijf.

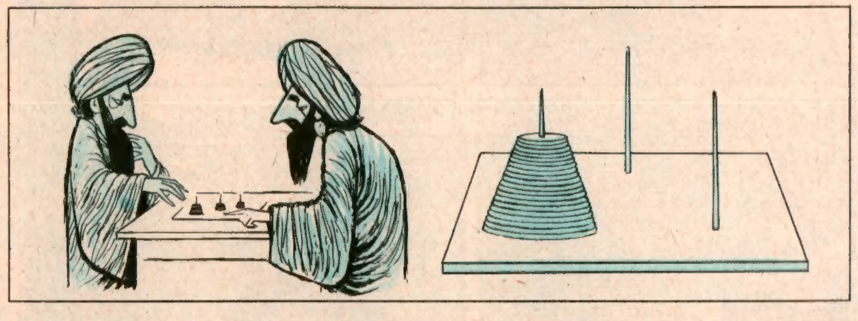

Mensen die het weten kunnen, hebben uitgerekend dat de pyramide in 18.446.744.073.709.551.615 bewerkingen uiteen te nemen is.

Wanneer ze dag en nacht zonder ophouden zouden doorwerken en zonder vergissingen te begaan elke seconde een bewerking uitvoeren, dan zouden de monniken na 3.000 miljard jaar het werk tot een goed einde brengen. Wij zeggen: Oef! 't Einde van de wereld is nog niet voor morgen!

DE ATOMEN VAN DA VINCI!

TELKENS we diep ademhalen slikken we een fantastisch aantal atomen binnen: 25 gevolgd van 21 nullen. Schrijft het eens neer!

Om zo een getal te kunnen begrijpen moet men een voorbeeld geven: Leonardo da Vinci stierf in 1519 en was 67 jaar oud. Gedurende die 67 jaar ademde hij a rato van 16 maal per minuut telkens het hogergenoemde aantal atomen in. Geen mens kan zich voorstellen welke hoeveelheid atomen door de longen van die beroemde man kwamen. De vraag is nu: bestaat er een kans dat, — nu in 1957, — wanneer jij inademt, je een atoom naar binnen slokt dat zich vroeger in de longen van da Vinci bevonden heeft?

Het antwoord is verrassend: telkens je ademt, haal je niet minder dan 2 miljard atomen binnen, die eertijds een bezoek gebracht hebben aan de longen van die beroemde man.

Dit ondanks het feit dat sinds 1519 de atmosfeer honderdduizende malen verstoord is geweest: stormen, wervelwinden, moessoens hebben de atomen van Leonardo over de geheele aarde verspreid.

Laat ons pessimistisch zijn en zeggen dat slechts één van de twintig atomen van Leonardo overgebleven is. Dan nog zal de wiskundige je kunnen narekenen, dat je met elke ademhaling 100 miljoen stuks van die bepaalde atomen opslurpt. Wat een hele eer kan genoemd worden!

DE ZWAARTEKRACHT OVERWONNEN!

DE professor wou aan zijn leerlingen het principe van de het schietlood uitleggen; hij nam een koordje, bond er een boek aan vast en, terwijl hij het touweinde stevig vasthield, stootte hij het boek van de tafelrand.

O! Het boek viel niet... HET STEEG OP!

Onmogelijk, zullen jullie zeggen! Helemaal niet. Vandaag kan dit niet gebeuren, maar binnen een miljoen jaren misschien wel!

Elk voorwerp wordt voortdurend door moleculen gebombardeerd die uit alle mogelijk richtingen komen. Matematisch moet er op zeker dag een enorme massa moleculen het voorwerp langs onder treffen, juist op het ogenblik dat aan de bovenzijde een zwak bombardement plaats heeft. Dan zal de zwaartekracht de opwaartse druk niet kunnen overwinnen en het boek zal opstijgen!

Tijd is geld!

OP 1 januari van het jaar 1 van onze tijdrekening, stapte de Romeinse staatsburger, Marcellus Crassus, in de lokalen van de Spaar- en Lijfrentekas binnen en deponeerde er één centiem.

Op 1 januari 1956 ging de Italiaan Marcello Crasso, verre afstammeling van de spaarzame Marcellus Crassus, binnen in de Spaar- en Lijfrentekas en legde een Romeins tablet voor, onomstotelijk bewijs dat zijn voorzaat een storting gedaan had op 1 januari van het jaar 1. Toen de comptabiliteitsdienst klaar was met de berekeningen van de intresten, die aan Marcello Crasso zouden moeten uitbetaald worden, vielen drie rekenplichtigen in zwijm. Nu nog dwaalt de direkteur in de straten van Rome rond en maakt eigenaardige geluidjes, zoals: « Kloek! Kloek! Agagaga! Blablablbbrrr! »

Eén centiem, gestort in het jaar 1 zou vandaag een som opbrengen die voorgesteld moet worden door een getal van 38 cijfers. Indien onze aardbol uit massief goud bestond, zouden er één miljard aardbollen nodig zijn om Marcello Crasso uit te betalen. Gelukkig is dit verhaaltje maar een verzinsel!

Maar het bewijst de diepe waarheid die in het volksgezegde zit: « Vele kleintjes maken een groot! »

KADERTJE AAN DE MUUR
SJONGE! EEN ECHT KOOPJE!
LANDSCHAPPEN TWEE VOOR DE PRIJS VAN EEN! 100 FR.
KUNSTKROEG
IK BEN BENIEUWD OM 'T REZULTAAT TE ZIEN!
DONALD DUCK
SMAK!
HMM! EEN GROTERE NAGEL!
PLOF!
DEZE ZAL HET MUURVAST HOUDEN!
KRAAK
!?
WALT DISNEY

'T SPIJT ME ERG DAT JE NIET UITGENODIGD WERD OP 'T FEESTJE VAN PRAKTISCH PAPA! MIJN GESCHENK ZAL HEM BEVALLEN!
IK HAAT FEESTJES! DAARBIJ IK MOET ME AANBIEDEN VOOR EEN PLAATS, DIE IN DE KRANT GEADVERTEERD STOND!
BESTE WENSEN van SEKE WOLF!
ZOEK JE WERK, PAPA? DAT IS NOG EEN NIEUWTJE!
IK ZIE GEEN ENKELE ADVERTENTIE WAARVOOR HIJ IN AANMERKING KOMT! ER MOET TEVEEL GEWERKT WORDEN!
ALS PAPA HET GOEDE VOORBEELD WIL GEVEN, ZAL IK HEM NAVOLGEN!
IK HEB NOG TIJD EER NAAR PRAKTISCH TE GAAN! HM! TELEGRAMBESTELLER! NIET SLECHT!
EVEN LATER...
TELEGRAAF KANTOOR
DANK U, MEER MORSE! IK BEGIN ONMIDDELLIJK!
?
NEEM DE DIENSTFIETS, SEKE!

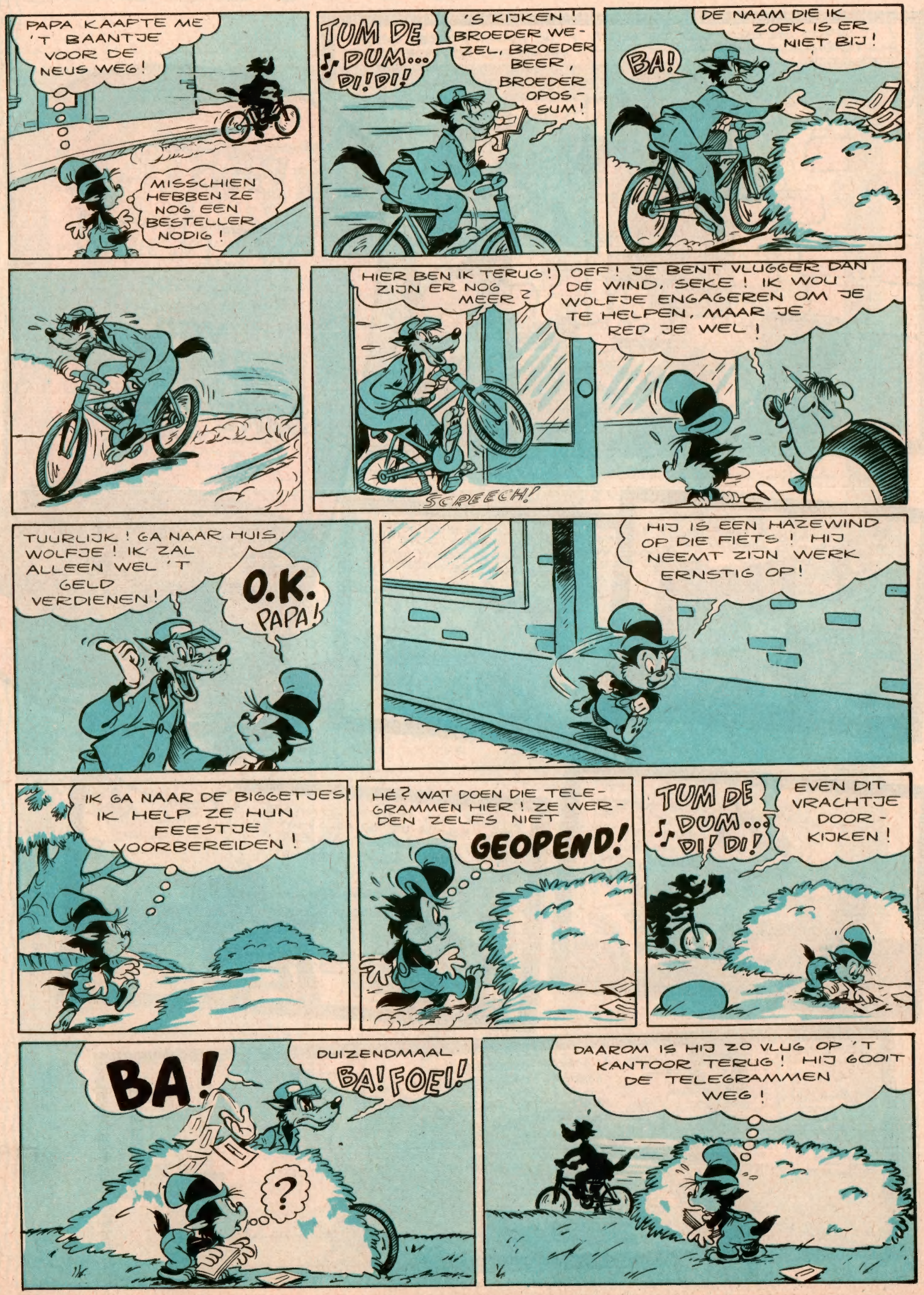
PAPA KAAPTE ME 'T BAANTJE VOOR DE NEUS WEG!
MISSCHIEN HEBBEN ZE NOG EEN BESTELLER NODIG!
TUM DE DUM... DI! DI!
'S KIJKEN! BROEDER WEZEL, BROEDER BEER, BROEDER OPOSSUM!
BA!
DE NAAM DIE IK ZOEK IS ER NIET BIJ!
HIER BEN IK TERUG! ZIJN ER NOG MEER?
OEF! JE BENT VLUGGER DAN DE WIND, SEKE! IK WOU WOLFJE ENGAGEREN OM JE TE HELPEN, MAAR JE RED JE WEL!
SCREECH!
TUURLIJK! GA NAAR HUIS, WOLFJE! IK ZAL ALLEEN WEL 'T GELD VERDIENEN!
O.K. PAPA!
HIJ IS EEN HAZEWIND OP DIE FIETS! HIJ NEEMT ZIJN WERK ERNSTIG OP!
IK GA NAAR DE BIGGETJES! IK HELP ZE HUN FEESTJE VOORBEREIDEN!
HÉ? WAT DOEN DIE TELEGRAMMEN HIER! ZE WERDEN ZELFS NIET GEOPEND!
TUM DE DUM... DI! DI!
EVEN DIT VRACHTJE DOORKIJKEN!
BA!
DUIZENDMAAL BA! FOEI!
?
DAAROM IS HIJ ZO VLUG OP 'T KANTOOR TERUG! HIJ GOOIT DE TELEGRAMMEN WEG!

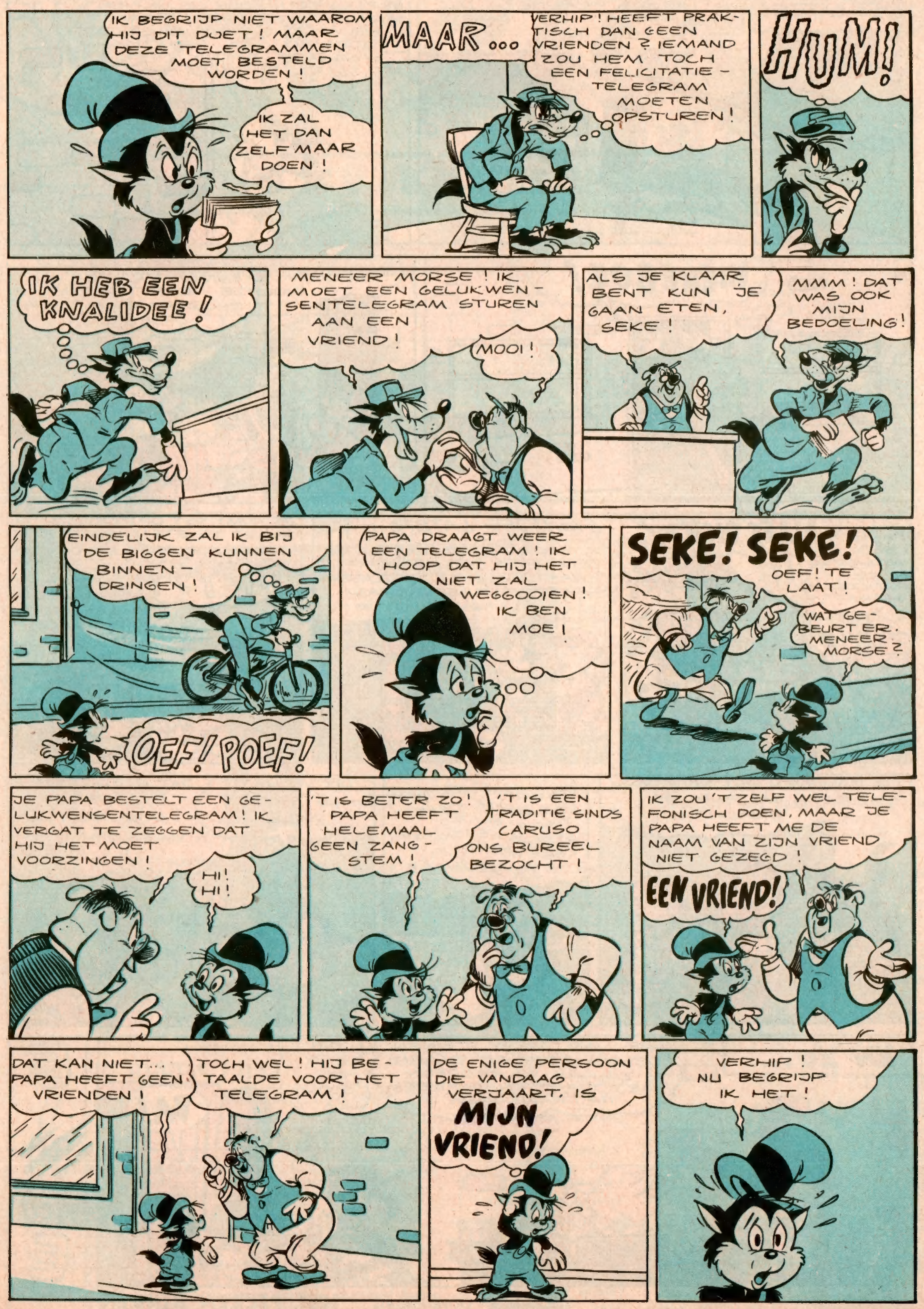
IK BEGRIJP NIET WAAROM HIJ DIT DOET! MAAR DEZE TELEGRAMMEN MOET BESTELD WORDEN!
IK ZAL HET DAN ZELF MAAR DOEN!
MAAR...
VERHIP! HEEFT PRAKTISCH DAN GEEN VRIENDEN? IEMAND ZOU HEM TOCH EEN FELICITATIE-TELEGRAM MOETEN OPSTUREN!
HUM!
IK HEB EEN KNALIDEE!
MENEER MORSE! IK MOET EEN GELUKWENSENTELEGRAM STUREN AAN EEN VRIEND!
MOOI!
ALS JE KLAAR BENT KUN JE GAAN ETEN, SEKE!
MMM! DAT WAS OOK MIJN BEDOELING!
EINDELIJK ZAL IK BIJ DE BIGGEN KUNNEN BINNENDRINGEN!
OEF! POEF!
PAPA DRAAGT WEER EEN TELEGRAM! IK HOOP DAT HIJ HET NIET ZAL WEGGOOIEN! IK BEN MOE!
SEKE! SEKE!
OEF! TE LAAT!
WAT GEBEURT ER, MENEER MORSE?
JE PAPA BESTELT EEN GELUKWENSENTELEGRAM! IK VERGAT TE ZEGGEN DAT HIJ HET MOET VOORZINGEN!
HI! HI!
'T IS BETER ZO! PAPA HEEFT HELEMAAL GEEN ZANGSTEM!
'T IS EEN TRADITIE SINDS CARUSO ONS BUREEL BEZOCHT!
IK ZOU 'T ZELF WEL TELEFONISCH DOEN, MAAR JE PAPA HEEFT ME DE NAAM VAN ZIJN VRIEND NIET GEZEGD!
EEN VRIEND!
DAT KAN NIET... PAPA HEEFT GEEN VRIENDEN!
TOCH WEL! HIJ BETAALDE VOOR HET TELEGRAM!
DE ENIGE PERSOON DIE VANDAAG VERJAART, IS MIJN VRIEND!
VERHIP! NU BEGRIJP IK HET!

VOLGENDE DONDERDAG : **HET PELZEN KUIKEN**

ONS TV KRUISWOORD

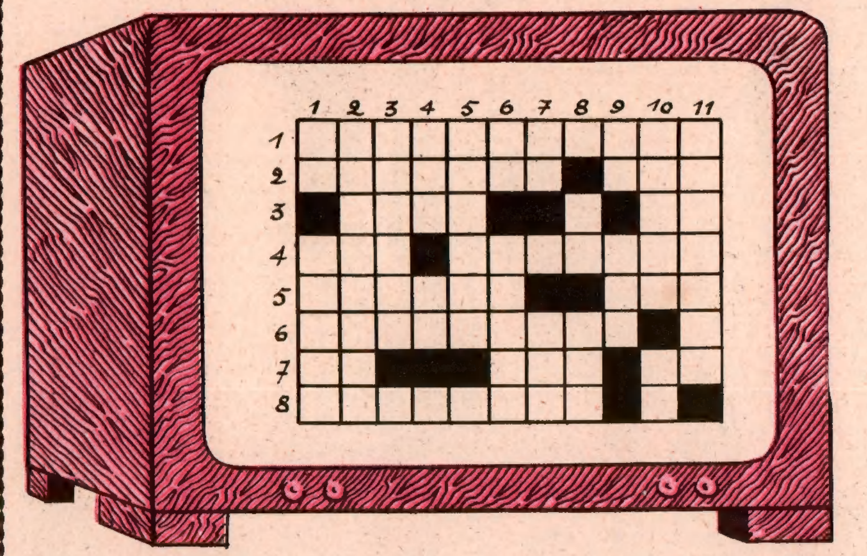

HORIZONTAAL

I. Aandeel in een mijnontginning. - II. Verblijf der Asen; President des V.S.A. - III. Engels grasveld; Wij. - IV. Klimdier uit de tropische gewesten; Kort zinrijk gedicht. - V. Streek in Italië; Stad in Henegouwen. - VI. Derde stand in Frankrijk. - VII. Negatie; Floris; En (Latijn). - VIII. Leer dat alle lichamen uit atomen bestaan.

VERTIKAAL

1. Moeder; Etna. - 2. Mohamedaan. - 3. Kleine Jaap. - 4. Normaal hoogwater; Vul in : LR. - 5. Heldengedicht van Vergilius. - 6. De ezel zegt het omgedraaid; Engelse edelen. - 7. Nieuwe maan; Jongensnaam. - 8. Egge; Weldoende god uit de Germaanse mitologie. - 9. Het is lekker met spek; Knaagdier. - 10. Begin van de evenaarslijn. - 11. Voegwoord. - 12. Hut in leem.

*

Oplossing van kruiswoord 345

Horizontaal : MIJNAANDEEL - ASAHEIM - IKE - LAWN - WE - AAP - EPIGRAM - EMILIE - ATH - TIERS - ETAT-ETAT - WE - RIS - ET - ATOMISME.
Vertikaal : MA - AETNA - ISLAMIET - JAAPIE - NHW - LR - AENEIS - AI - PEERS - NM - TIM - EG - ASE - EI - RAT - EKWAT - EN - LEEMHUT.

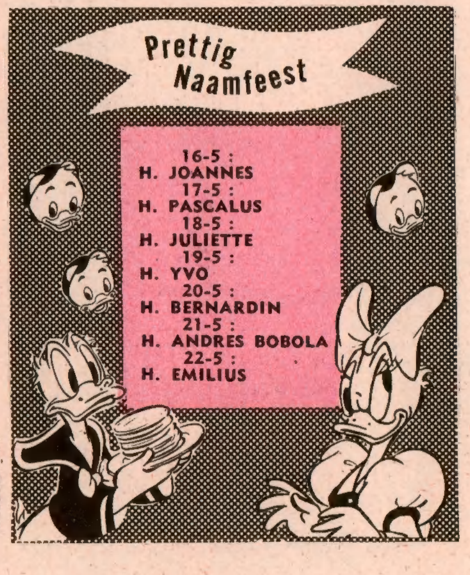

BEN JE REEDS LID ?

HET GILD DER MOPPENTAPPERS

Twee heren knopen een gesprek aan in de trein :
— Het is beter te geven dan te ontvangen, zegt de ene.
— Bent u misschien filantroop ? vraagt de andere.
— Nee, bokser !

(Willemse Jan, Antwerpen)

★

MARIETJE : Wat zou die tijger wel zeggen, als hij spreken kon ?
OPPASSER : Hij zou waarschijnlijk zeggen, neemt u mij niet kwalijk, juffrouw, maar eigenlijk ben ik een luipaard !

(Spaas Monique, Hasselt)

★

BIJ DE HAARKAPPER

— Zeg, kleintje, hoe wil je dat ik je haar knip ?
— Zoals dat van papa, met het vel naar boven !

(Impe Christiane, Gent)

★

VADER : Piet, waarom kom je zo laat thuis ?
PIET : Ik heb moeten schoolblijven, vader !
VADER : Waarom ?
PIET : Ik wist niet meer waar de Pyreneeën lagen !
VADER : Wees toch niet zo slordig, jongen ! Een ordelijk mens moet steeds weten waar zijn boeltje ligt !

(Kooyman Gerda, Borsbeek)

ZIJN JULLIE SNUGGER ?

Dan weten jullie :

1. Wat geen zonde en toch verkeerd is.
2. Wanneer het de langste dag was.
3. Hoeveel wegen er naar Parijs lopen.
4. Naar welk werk steeds in het donker gekeken wordt.
5. Welke moordenaar niet gevangen wordt gezet.

ANTWOORDEN

1. De linker handschoen aan de rechter hand doen. - 2. Toen Jozuë de zon deed stilstaan. - 3. Geen enkele, want ze liggen allemaal. - 4. Naar vuurwerk. - 5. De zelfmoordenaar.

Deze raadseltjes werden ingezonden door : VAN DEN ABEELE Freddy (Gent), PAUWELS Rudy (Geeraardsbergen), WITTEBOLLE Alberic (Bissegem), STRUBBE José (Gent)) en VAN DEN BERGHE Gilbert (Gent).

MICKEY'S CLUB en het sparen der vignetten

Er zijn nog enkele leden van de Club, die hun steekkaart met inlichtingen niet hebben teruggezonden. Elk nieuwingeschreven lid ontvangt een lidmaatschapskaart met detacheerbaar plakluik en een te retourneren kaart. Wie deze inlichtingskaart nog niet teruggezonden heeft, moet het zo gauw mogelijk doen.

Op pagina 20 verschijnt vandaag het zesde vignet, dat in het zesde vakje van het plakluik dient geplakt.

Een vol plakluik (26 vignetten) geeft recht op een kunstgravure naar een toneel uit een Walt Disney-film.

Om het jaar worden bij diploma eretitels toegekend. Het eerste jaar : SCHILDKNAAP. Het tweede jaar : RIDDER. Het derde jaar : COMMANDEUR.

MICKEY MAGAZINE — **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1957.

KORTE INHOUD

Mickey, privé-detective, doet aan een gangsterbende geloven dat hij een berucht winkelschuimer is. Hij tracht zich te doen arresteren om zo de ganse bende aan de politie over te leveren. Tevergeefs echter...

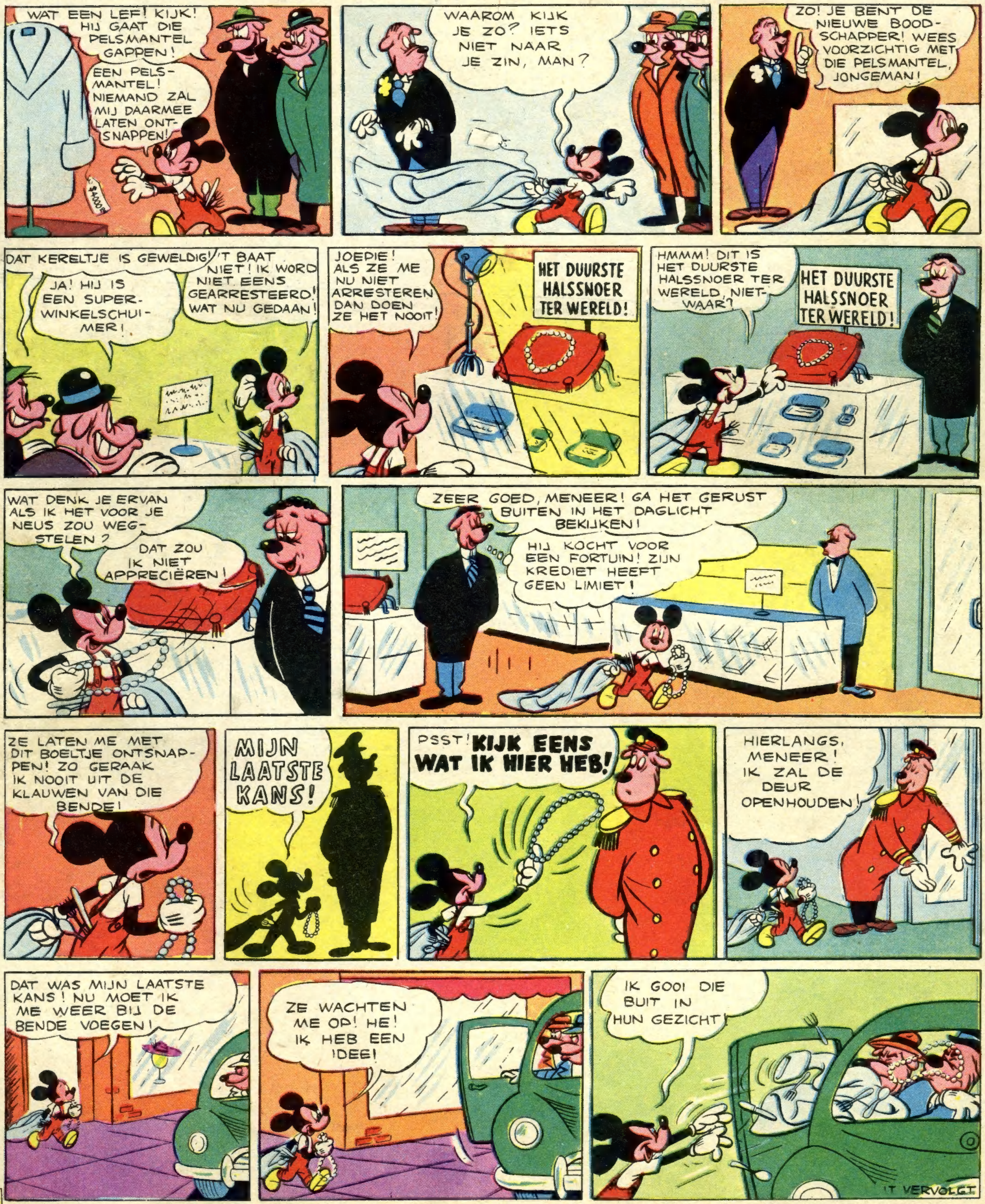

VOLGENDE DONDERDAG: **DE POLITIE IS DOOF!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.